

Страни в главното производство

Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

Диспозитив

Член 1, параграф 3, член 5 и член 6, параграф 1 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че когато са налице обективни, достоверни, точни и надлежно актуализирани данни, които сочат за съществуването на системни или общи, засягащи определени групи лица или определени места за задържане недостатъци във връзка с условията на задържане в издаващата държава членка, изпълняващият съдебен орган трябва да направи конкретна и точна проверка дали са налице сериозни и потвърдени основания да се приеме, че поради условията на задържането му в тази държава членка лицето, за което е издадена европейска заповед за арест за целите на провеждането на наказателно производство или на изпълнението на наказание лишаване от свобода, ще е изложено на реална опасност от нечовешко или унижително отношение по смисъла на член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз, в случай че бъде предадено на тази държава членка. За тази цел той трябва да поиска предоставянето на допълнителна информация от издаващия съдебен орган, който, след като при необходимост поиска помощ от централния орган или от един от централните органи на издаващата държава членка по смисъла на член 7 от посоченото Рамково решение, трябва да предостави тази информация в определения в искането срок. Изпълняващият съдебен орган трябва да отложи своето решение относно предаването на заинтересованото лице, докато не получи допълнителната информация, която му позволява да изключи съществуването на такава опасност. Ако съществуването на опасността не може да се изключи в разумен срок, посоченият орган трябва да реши дали да прекрати процедурата по предаване.

(¹) ОВ С 320, 28.9.2015 г.
ОВ С 59, 15.2.2016 г.

Жалба, подадена на 12 февруари 2016 г. от Continental Reifen Deutschland GmbH срещу решението на Общия съд (седми състав), постановено на 8 декември 2015 г. по дело T-525/14 — Compagnie générale des établissements Michelin/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-84/16 P)

(2016/C 211/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Continental Reifen Deutschland GmbH (представители: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes, J. Schumacher, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Compagnie générale des établissements Michelin

Искания на жалбоподателя

— да отмени изцяло решението на Общия съд от 8 декември 2015 г. по дело T-525/14;

— да върне делото на Общия съд за да преразгледа въпроса за присъщия отличителен характер на спорните знаци, що се отнася до елементите, от които тези знаци се състоят, както и до съществуващата между тях степен на сходство и да

— да осъди ответника да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбата се основава на допуснато от Общия съд нарушение на правото на Съюза в решението му от 8 декември 2015 г., тъй като не се съобразил с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾ относно марката на Европейския съюз.

Накратко, Общият съд извършил неправилна преценка на отличителния характер на спорната заявка за марка на Общността

„“, в това число на елементите „“ и „“, от които се състои този знак, и този на по-ранната марка „“. В допълнение, тази

неправилна преценка на Общия съд се основала както на изопачаване на фактите що се отнася до езиковите познания на съответните потребители и тяхното разбиране на смисъла на елементите на спорните знаци, така и на изопачаване на доказателствата, представени от ответника като приложения С.1 и С.4, понастоящем представени като приложение б.

По-нататък Общият съд не се мотивирал защо в своята преценка на тяхното сходство не е взел предвид някои аспекти на спорните знаци, например техните фигуративни елементи.

Като се основал на тези неправилни съображения, Общият съд погрешно приел, че предвид силното сходство или идентичността на обозначените продукти, средната степен на сходство между заявената марка и по-ранната френска марка, и нормално присъщия отличителен характер на по-ранната марка, е налице вероятност от объркване съгласно член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1).

Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 22 февруари 2016 г. — „Polbud — Wykonawstwo“ ООД

(Дело C-106/16)

(2016/C 211/29)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страна в главното производство

Жалбоподател: „Polbud — Wykonawstwo“ ООД

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли член 49 и член 54 от Договора за функционирането на Европейския съюз прилагане от страна на държава членка, в която е учредено търговско дружество (като дружество с ограничена отговорност), националноправни разпоредби, които обуславят заличаването от регистъра от прекратяването на дружеството след ликвидация, ако дружеството е пререгистрирано в друга държава членка по решение на съдружниците за запазване на правосубектността, придобита в държавата на учредяване?